REGULAE MONACHORUM (BASILIUS. COLUMBANUS. PORCARIUS. CASSIANUS. AUGUSTINUS. PS. MACHARIUS ETC.). ISIDORUS HISPALENSIS

1. Hälfte 12. Jh. Seite 4v

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36553
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

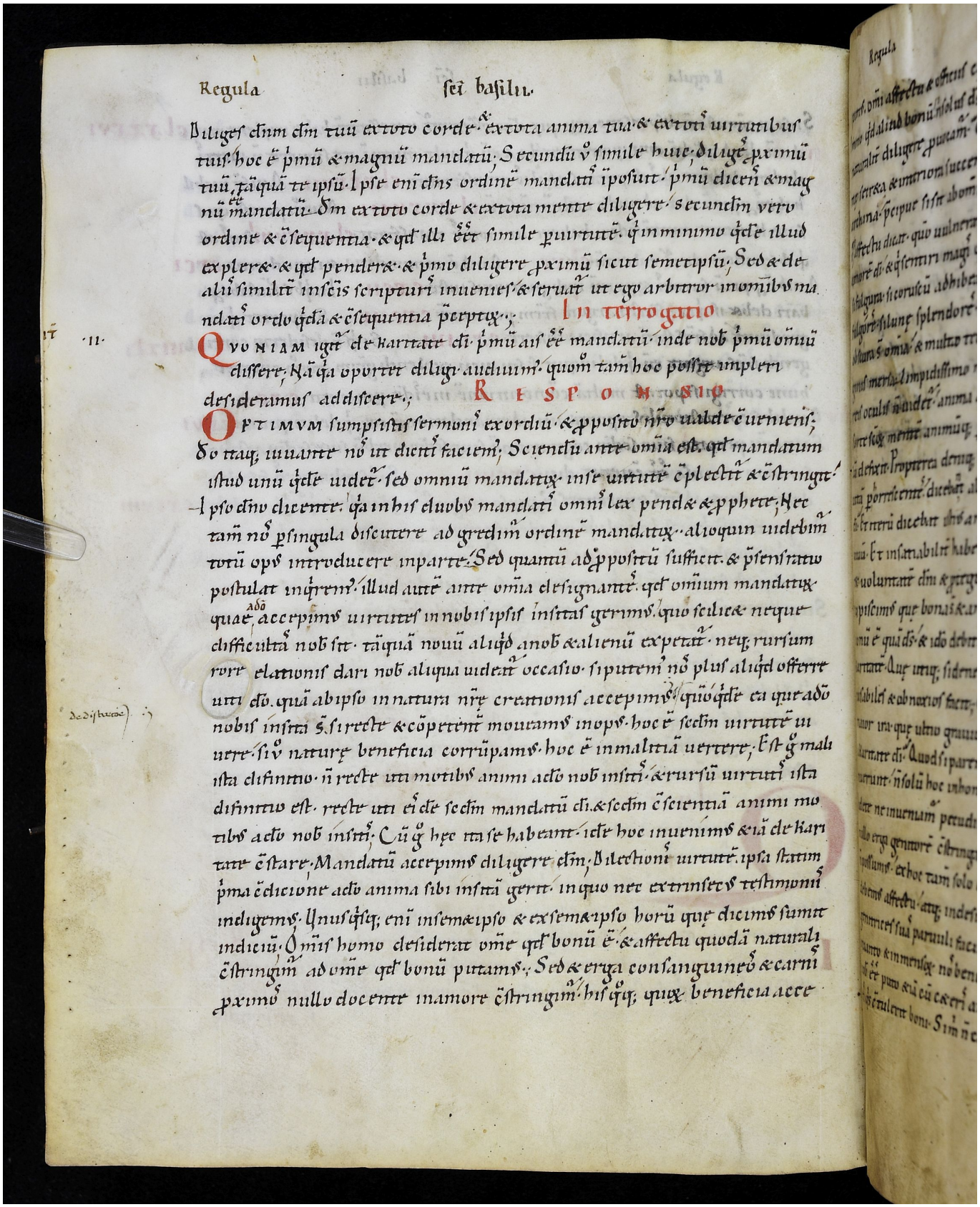

Diliges dnm dm tuū ex toto corde & ex tota anima tua & ex toti uirtutibus tuis. hoc ē pmū & magnū mandatū; Secundū v̄ simile huic; diliges pximū tuū, tāquā te ipsū. Ipse enī dns ordinē mandatī īposuit. pmū dicens & magnū ēē mandatū. dm ex toto corde & ex tota mente diligere. secundm vero ordine & cōsequentia. & qd illi ēēt simile p uirtutē. q̄ in minimo q̄dē illud explere. & qd pendere. & pmo diligere pximū sicut semetipsū; Sed & de aliis similit̄ in scīs scripturis inuenies. & seruat̄ ut ego arbitror in omībus mandatis ordo q̄dā & cōsequentia p̄ceptorū;

In terrogatio

·11· QVONIAM igit̄ de karitate dī. pmū ais ēē mandatū. inde nob pmū omiū dissere; Nā q̄a oportet diligi audiuim̄. quom̄ tam̄ hoc possit impleri desideramus addiscere;

RESPONSIO

OPTIMVM sumpsistis sermonis exordiū. & pposito nr̄o ualde cōueniens; Do itaq; iuuante nos ut dicitis faciem̄; Sciendū ante omīa est. qd mandatum istud unū q̄dē uidet̄. sed omniū mandatorū in se uirtutē cōplectit̄ & cōstringit. Ipso dno dicente. q̄a in his duobus mandatis omnis lex pende & pphete; Nec tam̄ nos p singula discutere ad gredim̄ ordinē mandatorū. alioquin uidebim̄ totū ops introducere in parte. Sed quantū ad ppositū sufficit. & p̄sens ratio postulat inq̄rem̄. illud autē ante omīa designantē. qd omīum mandatorū quae adō accepimus uirtutes in nobis ipsis insitas gerimus. quo scilicet neque difficultas nob sit. tāquā nouū aliq̄d a nob & alienū expetat̄. neq; rursum rore elationis dari nob aliqua uideat̄ occasio. si putem̄ nos plus aliq̄d offerre uiti dō. quā ab ipso in natura nr̄ę creationis accepimus. quō q̄dē ea que adō nobis insita s̄. si recte & cōpetent̄ moueamus in ops. hoc ē scdm uirtutē uiuere. si v̄ naturę beneficia corrūpamus. hoc ē in malitiā uertere; Est g̃ mali ista difinitio. n̄ recte uti motibus animi adō nob insitis. & rursū uirtutis ista difinitio est. recte uti eis dē scdm mandatū dī. & scdm cōscientiā animi motibus adō nob insitis; Cū g̃ hęc ita se habeant. idē hoc inuenimus & iā de karitate cōstare; Mandatū accepimus diligere dm; Dilectionis uirtutē. ipsa statim pma cōdicione adō anima sibi insitā gerit. in quo nec extrinsecus testimonii indigemus. Unusq̄sq; enī in semet ipso & ex semet ipso horū quę dicimus sumit indiciū. Omīs homo desiderat omē qd bonū ē. & affectu quodā naturali cōstringim̄ ad omē qd bonū putamus; Sed & erga consanguineos & carnis pximos nullo docente in amore cōstringim̄. his q̄q; quorū beneficia acce